

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1869	Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου (Λουκ. 15,11-32) 8 Φεβρουαρίου 2015 ἑσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Σκλάβοι μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ Πατέρα

«Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν ...καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι» (Λουκ. 15,13-14)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου. Ἀκούσαμε τὴν ἐξαίσιον παραβολή, πού εἶπε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ ὁποία εἶνε ἀφθαστὴ σὲ νοήματα, **ἀνεξάντλητη σὲ διδάγματα**. Κάθε φράσι τῆς δίνει ἀφορμὴ νὰ σκεφτῆ κανεὶς πολὺ, νὰ ἐμβαθύνῃ σὲ μεγάλες ἀλήθειες.

Ἄς προσέξουμε σήμερα τὰ λόγια ἐκεῖνα πού λέει ὁ Κύριος γιὰ τὸν ἄσωτο καὶ τὰ ὁποία περιγράφουν τὴν **κατάντια τοῦ νεαροῦ ἀποστάτου**: «Ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν», λέει, καὶ ἐκεῖ «αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι» (Λουκ. 15,13-14). Ἐγκατέλειψε δηλαδὴ τὸ πατρικὸ του σπίτι, ὅπου εἶχε ὅλα τ' ἀγαθὰ, ταξίδεψε σὲ χώρα μακρινή, κ' ἐκεῖ, ἀφοῦ δαπάνησε τὴν περιουσία πού εἶχε πάρει ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἔπεσε πλέον σὲ μεγάλη φτώχεια, τοῦ ἔλειψαν καὶ τὰ πιὸ ἀπαραίτητα, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ψωμί· ἔτσι ἀναγκάστηκε νὰ μπῆ στὴν ὑπηρεσία ἐνὸς ἀφέντη πλουσίου καὶ νὰ γίνῃ χοιροβοσκός.

Στὸ πρόσωπο τοῦ Ἀσώτου, ἀγαπητοί μου, **βλέπουμε ὅλοι τὸν ἑαυτό μας**.

Κάποτε ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἦταν κοντὰ στὸ Θεό· ἐκεῖ ἔνιωθε ἐλεύθερη, ἀνέπνεε τὸ καθαρὸ ὀξυγόνο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἐπειτα ὅμως ἔφυγε ἀπὸ τὸ πατρικὸ τῆς σπίτι, ἔφυγε σὰν τὸν ἄσωτο πού λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. **Ὁ ἄνθρωπος ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι - τὸ παλάτι τοῦ Θεοῦ...**

Παλάτι τοῦ Θεοῦ εἶνε ἡ **Ἐκκλησία**. Σπίτι - οἶκος τοῦ Θεοῦ εἶνε ὁ **ναός**. Ἄν τὸ πιστεύῃς, τότε νὰ ἴρῃσαι· ἂν δὲν τὸ πιστεύῃς, ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα, πῆγαινε ὅπου θέλεις. Ὁ ναὸς εἶνε σπίτι τοῦ Θεοῦ. «Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος...» (Γέν. 28,17). Ὁ χώρος τοῦ ναοῦ, αὐτὸ τὸ τετράγωνο, δὲν εἶνε ὅπως κάθε ἄλλο οἰκόπεδο τῆς γῆς· εἶνε ἕνα κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ, εἶνε ὁ οἶκος Κυρίου, τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ ρίξτε μιὰ ματιά, πόσοι εἶνε αὐτοὶ πού ἔρχονται σήμερα στὴν ἐκκλησία, **πόσοι εἶνε οἱ ἐκκλησιαζόμενοι**; Κάθε ἐνορία ἔχει ἕναν ἀριθμὸ ἐνοριτῶν, μικρὸ ἢ μεγάλο. Μερικὲς ἐνορίες ἔχουν χιλιάδες ἐνορίτες. Πόσα σπίτια καὶ πόσες οἰκογένειες ἔχει ἡ ἐνορία σας; κι ἀπ' αὐτὸ τὸ πλῆθος πόσοι μαζεύονται τὴν Κυριακὴ γιὰ τὴ λειτουργία; Ἀπ' ὅλα τὰ σπίτια, μικρὰ - μεγάλα, ποιοὶ βρίσκονται μέσα, πόσοι μείναμε στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ; Γιὰ μετρηθῆτε. Οἱ πολλοὶ ἔφυγαν δυστυχῶς ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα. Ἀπὸ τοὺς ἑκατὸ Χριστιανοὺς μόλις δυὸ - τρεῖς ἐκκλησιάζονται· οἱ ἄλλοι; Ἄσωτοι.

Μὰ κι αὐτοὶ πού 'νε μέσα εἶνε σὰν τὸν πρεσβύτερο υἱὸ τῆς παραβολῆς (Λουκ. 15,25), πού δὲν εἶχε ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἀδελφὸ του, δὲν τοῦ καιγόταν καρφί. Θὰ κολαστοῦμε ὅλοι, κι αὐτοὶ πού εἶνε ἔξω ἀπ' τὴν ἐκκλησία ἀλλὰ κ' ἐμεῖς πού λέμε πὼς εἵμαστε μέσα. Γιατὶ **ποιὸς ἀπὸ μᾶς πονάει γιὰ τοὺς 98 πού μένουν ἔξω**; Οὔτε παπᾶς οὔτε ἱεροκῆρυκας οὔτε ἐπίτροπος οὔτε λαϊκός· δὲν μᾶς πονάει πού ὁ ναὸς μένει ἀδειανός. Εἶνε ἔλεγχος γιὰ μᾶς ὁ καταστηματοῦχος ἐκεῖνος, πού βλέπει πὼς ἀραιώνει ἡ πελατεία του καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν αὐξήσῃ, ἐνῶ ἐμᾶς δὲν μᾶς νοιάζει ἂν ἡ ἐκκλησία μένει ἀδειανή. Ἐσὺ ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία μόνος; Ὁχι, Χριστιανέ μου, δὲν θὰ ἔρχεσαι μόνος· νὰ πᾶς νὰ φέρῃς καὶ τοὺς ἄλλους. Ὅταν πρόκειται γιὰ κινήματογράφο, φωνάζεις τὴ γειτονιὰ ὀλόκληρη νὰ ἔρθουν νὰ δοῦν τὸ ἔργο· ἀλλὰ ὑπάρχει πιὸ σπουδαῖο «ἔργο» ἀπὸ αὐτὸ τὸ μυστήριον πού τελεῖται ἐδῶ;

Λοιπόν, ἀδελφοί μου, —γιὰ νὰ ἐπανέλθω— οἱ ἄνθρωποι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ. Καὶ τώρα **ποῦ εἶνε**; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ἄν πᾶτε αὐτὴ τὴν ὥρα ἔξω, θὰ τοὺς βρῆτε δεξιὰ κι ἀριστερά, σὲ διάφορα κέντρα, σὲ μεγάλα σπίτια ἢ σὲ καλύβες· παίζουν, πίνουν, κάνουν ὅλα αὐ-

τὰ πού γίνονται τώρα, **ἄσωτεύουν**. Γεμάτα τὰ σπίτια τοῦ διαβόλου, καὶ ἄδειασε τὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ.

Μακριὰ ὅμως ἀπὸ τὸ Θεὸ τί ὑπάρχει; Κάθε ψυχὴ πού φεύγει ἀπὸ τὸ Θεὸ εἶνε σκλαβωμένη. **Σκλάβα ἢ ψυχὴ** κάτω ἀπὸ διάφορα πάθη· στὸ ἀλκοόλ, στὸ χαρτί, στὸ ποτήρι, στὴ μπάλλα, σὲ ὅλα τὰ πάθη καὶ τὶς ἀτιμίες. Ἄναστενάζει ἢ ψυχὴ. Ποιὸς θὰ τὴν ἐλευθερώσει;

Σήμερα ἰδίως φθάσαμε πλέον στὸ ἀπροχώρητο. Ἐγὼ φοβάμαι. Ἄμαρτωλὸς εἶμαι, «δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ φιλήσω τὰ πόδια σας», ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Κοσμάς, ἀλλὰ πιστεύω στὸ Εὐαγγέλιο, τὸ χρυσοῦ βιβλίον πού εἶνε πάνω στὴν ἀγία τράπεζα, καὶ σὰς λέω ὅτι, ἂν δὲν διορθωθοῦμε, ἀλλοίμονό μας. Ἄδειάσαμε τὰ χωριουδάκια μας τὰ εὐλογημένα, τὶς καλυβοῦλες πού ἔζησαν οἱ ἅγιοι παπποῦδες μας, φύγαμε καὶ χορτάρισαν οἱ αὐλές τους. Μαζευτήκαμε στὰ ἀστικά κέντρα, στὴ λακκούβα τῆς ἁμαρτίας, μέσα σὲ μιὰ χαβούζα, ἑκατομμύρια μυρμηγκία καὶ σκουλήκια ἀκάθαρτα. Τί ἐπικρατεῖ στὰ μεγάλα κέντρα; **Βασιλεύει ἡ ἁμαρτία, ἡ πορνεία**. –Μὴ λές τέτοιες λέξεις, θὰ ποῦν μερικοὶ μοντέρνοι θεολόγοι, δὲν κάνει, σοκάρουν... Οἱ πράξεις σοκάρουν, ὄχι οἱ λέξεις. Σήμερα κυριαρχεῖ στὸν κόσμον ἡ πορνεία, τὸ πορνικὸ πνεῦμα. Τὸ λέει ἄλλωστε σήμερα τὸ ἴδιο τὸ εὐαγγέλιο (βλ. Λουκ. 15,30). Καὶ ἂν δὲν μετανοήσουμε, ἀδελφοί μου, καμμιά νύχτα «*ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται*» (Ψαλμ. 103,32), θὰ μᾶς σείσει ἐκ θεμελίων, νὰ μὴ μείνη λίθος ἐπὶ λίθου γιὰ τ' ἁμαρτήματά μας.

Οἱ μὲν γίναμε ἄσωτοι, ἀμετανόητοι ἄσωτοι, οἱ δὲ ἄλλοι εἶμαστε «*πρεσβύτεροι ἀδελφοί*» (Λουκ. 15,25), μὲ μιὰ ψυχὴ κακιὰ - μοχθηρὴ, ἀφοῦ δὲν ποθοῦμε νὰ δοῦμε καὶ τὸν ἄλλο κοντὰ στὸ Θεό, ἀλλὰ μὲ τὸν τρόπο μας τοῦ **κλείνουμε τὴν πόρτα** νὰ μὴ γυρίσει στὸ σπίτι τοῦ Πατέρα.

Κι ὅταν δὲν κλείνουμε τὴν πόρτα, πάντως **ἀδιαφοροῦμε** γι' αὐτόν, δὲν μᾶς πονάει ἢ ὑπόθεσι τῆς σωτηρίας του. Γιὰ παράδειγμα: ἐσὺ ὁ ἄντρας· ἦρθες μόνος σου σήμερα στὴν ἐκκλησία, γιατί δὲν ἔφερες καὶ τὴ γυναῖκα σου; ἐσὺ ἡ γυναῖκα, ἦρθες μόνη σου στὴν ἐκκλησία, γιατί δὲν ἔφερες καὶ τὸν ἄντρα σου; Γιὰ προσπάθησε. Ὅταν θέλεις, ἐσὺ ἡ γυναῖκα, ἔχεις τρόπους νὰ τὸν ἐπηρεάζεις. Κάποτε μάλιστα, γιὰ ἄλλα θελήματα, τὸν κάνεις σκουπίδι στὰ πόδια σου· στὸ ζήτημα αὐτὸ ὅμως δὲν ἐξήσκησες τὴν ἐπιρροή σου, ὥστε νὰ φέρῃς τὸν ἄνθρωπό σου στὴν ἐκκλησία· τὸ ἴδιο κ' ἐσὺ ὁ ἄντρας. Προσπαθήστε ὅλοι, ὥστε νὰ φθάσετε

νὰ ἐκκλησιάζεστε οἰκογενειακῶς, νὰ γίνῃ χαρὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων.

Ἡ **χαρὰ** αὐτὴ φαίνεται μέσα στὴν παραβολὴ τοῦ Ἄσωτου. Ἀπὸ τὴ μεγάλη χαρὰ του, λέει, ὁ οὐράνιος Πατὴρ ἔσφαξε «*τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν*» (ἐ.ἀ. 15,23,27,30). Τὸ μοσχάρι τὸ σιτευτό, πού ἔσφαξε καὶ παραθέτει καὶ μᾶς καλεῖ ὅλους στὸ τραπέζι, ποῖο εἶνε; Εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἐλᾶτε πάλι τὴ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως. Ὅχι μόνις ἀκουστῆ τὸ «*Χριστός ἀνέστη*» ν' ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησίες· νὰ μείνης μέχρι τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, καὶ τότε θ' ἀκούσης ἐκεῖνο τὸν λόγο τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «*Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέληθη πεινῶν*». Ὁ «*μόσχος ὁ σιτευτός*», πού λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο, εἶνε τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας.

* * *

Βλέπετε, ἀδελφοί μου, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Χριστοῦ; Ὅταν καθήσης κάτω καὶ σκεφθῆς τὰ πράγματα αὐτά, ὅταν σκεφθῆς ὅτι μιὰ σταλαγματιὰ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἔπεσε πάνω στὴν ἁμαρτωλὴ ψυχὴ μου καὶ στὴν ἁμαρτωλὴ ψυχὴ σου, ἔγινε πέλαγος καὶ Ἰορδάνης καὶ καταρράκτης Νιαγάρας καὶ ἔπλυνε τὰ ἁμαρτήματά μας, ὅταν τὰ σκεφθῆς αὐτά, ἢ καρδιά σου γεμίζει ἀπὸ εὐσπλαχνία, ἀπὸ ἀγάπη, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη, καὶ λές: **Χριστέ, σ' εὐχαριστῶ**. Πῶς ἀλλιῶς θὰ ξεπληρώσουμε, μὲ τί τρόπο θὰ δεῖξουμε τὴν ἀγάπη - τὴν εὐγνωμοσύνη μας στὸ Χριστό, μὲ ποῖο μέσο; Ὅχι μιὰ ζωὴ ἀλλὰ καὶ χίλιες ζωὲς νὰ εἶχαμε καὶ νὰ τὶς θυσιάσαμε γιὰ τὸ Χριστό, δὲν ξεπληρώναμε τὸ χρέος πού ἔχουμε ἀπέναντί του. Τί ζητάει ἀπὸ μᾶς; Νὰ ποῦμε ἕνα εὐχαριστῶ. Ἄνθρωπε· Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη, Παρασκευὴ, Σάββατο, δουλειά· ἔλα λοιπὸν τὴν Κυριακὴ, στάσου μιὰ ὥρα μέσα στὴν ἐκκλησιὰ καὶ πές: Χριστέ, σ' εὐχαριστῶ.

ἜΩ ἀδελφοί μου· ἂν δὲν μετανοήσουμε σὰν τὸν ἄσωτο, ἂν δὲν ποῦμε τὸ «*Ἥμαρτον*» (ἐ.ἀ. 15,18,21), ἂν δὲν ποῦμε τὸ «*Μνήσθητί μου...*» (ἐ.ἀ. 23,42), καμμιά νύχτα, ἐκεῖ πού κοιμώμαστε, σπίτια παλάτια δικαστήρια στρατῶνες, τὰ πάντα, θὰ γίνουν γῆς Μαδιάμ. Ἄς προλάβουμε, ἄς μετανοήσουμε, ἄς πέσουμε στὰ γόνατα ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, νὰ ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅπως ὁ ἄσωτος εἶπε τὸ «*Ἥμαρτον*», νὰ ποῦμε κ' ἐμεῖς «*Χριστέ, ἥμαρτον· ἥμαρτον, Χριστέ*»· ἵνα διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήση καὶ σῶση ἡμᾶς· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**